

Balada Manoně

Karel Kryl

1. Sní v povlacích, vlasy má havraní,
sní o mracích s muzikou varhanní,
vím, že se jí zdá o pasekách s malinovým,
řekne, až procitne, že mě sem nezvala,
ústa až poskytne, přečtu jí z Nezvala:
Manon je motýl, Manon je včela,
a že ji nepustím, i kdyby chtěla.
2. Dál ale sní o mořích blankytných,
snít budu s ní v trochejích nezbytných,
vím, až se mi vzdá, nikdy že jí nedopovím
v zeleném salóňě, co tehdy neznala,
z Balady Manoně od pana Nezvala,
že Manon je motýl, Manon je včela,
Manon je růže hozená do kostela,
Manon je motýl, Manon je plavovláska,
Manon je první a poslední má láska,
Manon je první a poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych,
ach, Manon, Manon, Manon, Manon, Manon ...